

ere fremkomne, og det er udtalt fra flere Sider, at det var en Tilfidsættelse af selve Lovens Bestemmelse. Naar der derimod ikke er gjort videre Skridt for at faae Thinget til at tage en Beslutning i denne Retning, antager jeg, at Grunden dertil er den — i det Mindste har den fra min Side været den — at Ministrene, naar denne Mening er bleven fremsat, ikke have erklæret sig uenige med den, uagtet de paa den anden Side heller ikke have yttret sig videre derom. Men her i Motiverne til dette Lovforslag er den modsatte Mening bestemt udtalt, og dette gjør, at man maa see denne Sag noget mere alvorligt, end man hidtil har gjort. Der staaer i Motiverne, at Regjeringen har antaget, at ved Forelæggelsen af denne Lov i 1864 var Forskriften om en Revision af visse Paragrapher i Loven fyldestgjort. Naar det var antaget, at denne Fordring var fyldestgjort derved, at et Lovforslag fremlagdes, og at et Udvalg afgav Betænkning derover — og dette siges i Motiverne som Regjeringens Mening —, vil Spørgsmaalet jo stille sig saaledes, at man ikke længere kan undlade at gjøre et eller andet Skridt for at faae den anden Mening gjort gjældende, som jeg troer er den rigtige. Naar den høitagtede Indenrigsminister mener, at denne Bestemmelse i andre Love har faaet den Tilføining, at naar det forelagte Lovforslag ikke fører til en ny Lov, skal det forelægges igjen inden 5 Aars Forløb, maa jeg gjøre opmærksom paa, at ogsaa her er Ordet „Revision“ taget i den Forstand, jeg har udtalt. Det er ogsaa oftere bestemt udtalt fra det Udvalg, der i flere Aar har behandlet Contoirholdslovene gennem dets daværende Ordfører fra Horsens, at Udvalgets Fortolkning af denne Bestemmelse var den, at en Revision, for at være fyldestgjort, skulde være heelt gennemført, og det er først, naar den ikke fører til en ny Lov, at det er en Betingelse, at Loven skal forelægges til en ny Revision inden Udgangen af 5 Aar. Dersom det derimod skal antages, at den paabegyndte Revision skulde anses som fyldestgjørende, maatte man efter min Mening komme til at fastsætte, hvad der staaer i Hærloven fra ifjor, at forsaavidt en Revision ikke medfører en ny Lov, skal Sagen forelægges paany i hver følgende Samling, indtil en ny Lov udkommer; dette

bliver en nødvendig Følge af den Fortolkning, som her er opstillet. Yderligere vil jeg gjerne antage, at Regjeringen ikke selv kan være paa det Rene med denne Fortolkning; det var undgaaet mig, da jeg første Gang havde Ordet, men jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at Regjeringen ikke er paa det Rene med, hvad den har udtalt; thi der foreslaaes i Lovudkastets § 23, at naar denne Lov kommer ud, skal den i Skatteloven af 1861 § 25 bestemte Revision anses som fyldestgjort. Altsaa der staaer i selve Lovudkastet, at, naar denne Lov maatte udførelse, skulde den i Loven af 1861 bestemte Revision anses som fyldestgjort, medens der i Motiverne staaer, at Forelæggelsen i 1864 allerede har fyldestgjort Fordringerne om Revisionen. Der er selvfølgelig en complet Modsigelse i dette Punkt imellem Motiverne og selve Lovudkastet. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om den intercommunale Beskatning skal jeg tilføie, at fordi det med en vis Ret kunde siges, at dette Spørgsmaal ikke hører hjemme i en Lov, der angaaer Communalstyrelsen, hvad enten det nu er Landcommunalstyrelsen eller Kjøbstadcommunalstyrelsen, er det dog ligefrem, at det hører hjemme i en Skattelov, og den Lov, som her foreligger, er jo ligefrem en Skattelov. Spørgsmaalet er altsaa her ligefrem at bestemme, hvor det hører hen. Naar nu det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) fandt, at Ministeriet ikke kunde tage Sagen paa anden Maade end den, hvorpaa den her var tagen, og endogsaa erklærede, at det var en besynderlig Fordring til Ministeren, at han skulde tage den paa en anden Maade, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at Ministeren meget vel kunde have gjort dette; thi ligesaafuldt som der efter hans eget Forslag ved Behandlingen af Landcommunalloven indsattes en Paragraph, som gjaldt for alle Landets Communer, ligesaafuldt kunde han ved en Skattelov stille Forslag om at indsatte en Paragraph, der skal gjælde for alle Landets Communer. I en Skattelov vilde dette saameget bedre lade sig gjøre, som dette Punkt ligefrem hører hjemme her, imedens det hører mindre hjemme i en Lov om Omordningen af de communale Forhold. Det Overraskende, som jeg fandt i, at man ikke